

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS NOVEMBER.

PRIMO DIE.

P. IOANNES
DE ATIENCA.

1. Nouemb.
Hispanus
Lima. 1592.
stat. 50.
Societ. 32.

Nter orandum ardentius Vallisoleti in-dum suis humeris in-sidentem sentire sibi est visus (sicur olim Xauerius) qui Ioanni dicebat identidem: *Veni, & iuuia me;* *Veni, & iuuia me,* id quod apud Peru-anos fecit postea utiliter, magno animo, charitate, prudentia, quā diffi-cillima quæque ad optatum finem vrgebat, Deiparā insignitè cultā for-tior, atque felicior. Sociis prædictis, multos eorum superstites fore cū P. Ignatius ab Ecclesiā Beati, & postea Sancti titulo gloriosus coletur. Ita factum.

P. PETRVS PAVLV
NAVARRVS, & DVÖ SOCII.

Italus XI-
mabaræ.
1. Nouemb.
1621. stat.
61.

Zelus.

Præparatio
ad mortem.

Anno 1584. in Indiam, inde in Ia-poniā penetravit: vbi cū pro-fide libris & concionibus multum, varieque satageret, extorris ē Iaponia, eodem clam rediit ignorā veste, nudipes; noctu ad Christianos adiuuandos tacitè cuncta perreptans. In foue latuit per plures dies, à Deo istic mi-risticē recreatus. Socios rexit chari-tate morem communem supergref-sā. Pro morte (quam flammis absumptus obiit gloriosam) se parans, generalem confessionem, & S. P. Ignatij Exerci-

tia ei præmisit: orandi assiduitatem intendit, eique alterum tantum adiecit: cilicium nunquam depositus, singulis noctibus acerrimè se verberans, hebdomadā totā ieiunans, & in ipsis quoque carceribus Christum prædi-cans, pluresque baptizans. Totas ali-quādo noctes dedit MARIANO P. Spinnelli throno, seu libro in linguam vernacularm transferendo, quem et-iam feliciter deduxit ad finem: vt istic Deiparæ gloria propagaretur. Primo die Nouembris (tum adhuc incon-scious eum diem sibi supremum esse in hac vita) sacrificauit lachrymis af-fluenter effusis, & ad 26. Christianos tanto sensu dixit, vt omnes largo fletu maduerint. Allata mortis sententia hæc erat: *Xocun Imperator Iaponie Pa-trem damnatum iubet viuum comburi, quid remanserit in Iaponia, iussus excede-re; & contra Regis edita, qua prohibent Chriſti legem vulgi, eam diffeminavit.* Rosario ē collo pendente, velut tor-quatus, latus ibat ad mortem. Sociis præcinens litanias. Palo alligatus, cū inter flamas IESVM & MARIAM in-geminare audiretur, concidit. Cili-cium etiam in corpore mortui est re-peratum. Organitus Tanxu in carce-re odio fidei vincitus, biennio postea P. Petrum Paulum vidit in amœno loco splendentem; & se quoque ad illum lo-cum breui peruenturum audiuit: id quod factum, cū haud multò post eadem de causa combustus est.

Dionysius Fugixima, &

Petrus Onizucca.

Hi duo Iapones de Societate, cum tertio

terio quodam extero; Patris Petri Pauli Socij fratre usque ad mortem in flamnis adeptam. Cumque ad illam animo hilari irent, litanias cum eo canticere.

P. CLAVDIVS

A S. COLVMBA.

Gallus ad
Bitteras.
Nou. 1619.

Confessor
Christus.

Euchar.

Sacrum.

Aetas senectutis, vita immaculata etiam in adolescence Claudio enitescens pudicos oculos delectabat. Aliis enim oculis placere quam noller, ostendit, quando impudentis mulierculae illecebras repulit casto contemptu. Societati adscriptus, ut conceputum in tyrocinio calorem seruaret in studiis, Christum consulebat, ad eum de singulis referebat. Inde illi mirum, & mansuetum silentium, etiam conuictis aliquando lacefisi: inde lingua in fratre; ut nunquam, praesentem aut absentem ullum vel verbo ullo laederet.

Sacris initiatus, singulis propè horis videbat Christum in sacello domestico: etiam noctes ibi magnâ ex parte nonnunquam ducebat insomnes. Quis det, aiebat cum Iobo de carnis eius ut satureremur? Et cum S. Chrysostomo: Vnus sit nobis dolor hac esca priuari. Unde cum aliquando se sacris operari non posse videret, ex die communione (quā spiritualem vocant) centies repetitâ damnum compensare conatus est. Ut suo ardori aliquando indulgeret, cum pio quopiam ministro in facellum domesticum secedebat, & ibi diuino sacrificio celebrando horam unam & alteram impendebat. Ad illas vero Christi de-

licias animum præparabat, ex mortuis quotidianâ, eaque aliquando iterum, ac tertio, non sine lachrymis, repetitâ; & egregiâ corporis afflictione. Ignitum erat eius eloquium vehementer. paucis verbis lachrymas eliciebat ex illorum oculis quos confitentes at diebat. Vnde nō defuere qui pio furto reflecta m ab eius ueste lacrimam assuerarent. Humaniora, Philosophiam, ac Theologiam docuit non minore cum fructu quam plausu. Monitus ut quatuer Professorum vota nuncuparet, enixè petuit, in inferiore gradu consistere. Pro adolescente (qui à tyrocinio ad Philosophiam mittebatur, & miserabili torpore clanguerat, iamque postridie à Societate dimittendus erat id flagitans) in sacello Deiparæ non prius fecit finem orandi Claudius, quam ille, quid pro se ageretur ignorans, & hilaris, repentina doloris aestu flagrans, ad superioris pedes prouolutus, in Societate retineri fusis vbertim lachrymis impetravit. Turnoneâse Collegium cum regeret, amabat omnes, & ab omnibus amabatur. Tolsæ dicebatur esse Ecclesiastes omnium horarum, si de diuino amore dicendum esset, inflammabat clerum, & populum, adeò ut è clero quidam quotidie sacris operarentur, qui aliquando à diuino illo sacrificio in mensem tertium abstinebant. Cum Bitteris peste afflitis, magistratu suam operam ad seruendum offerret, repulsam passus, & ad Lepinianum pagum amandatus, pago paulò post peste correpto assiduitate mirabili operam dedit; & in illo gloriae agone, morte pridem optata felix occubuit.

II. DIE